

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 15. prosince 2010 — Bianca Kücük v. Land Nordrhein-Westfalen**

(Věc C-586/10)

(2011/C 89/09)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Bundesarbeitsgericht

**Účastnice původního řízení**

Žalobkyně: Bianca Kücük

Žalovaná: Land Nordrhein-Westfalen

**Předběžné otázky**

1) Brání ustanovení 5 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999<sup>(1)</sup>, vnitrostátnímu ustanovení, které jako § 14 odst. 1 druhá věta bod 3 Teilzeit- und Befristungsgesetz (zákon o práci na částečný pracovní úvazek a o pracovních poměrech na dobu určitou, dále jen „TzBfG“) stanoví, že existence objektivního důvodu pro opakované uzavření pracovní smlouvy na dobu určitou, je-li zaměstnanec zaměstnán jako zástup za jiného zaměstnance, musí být vykládána a uplatňována v tom smyslu, že objektivní důvod je dán i v případě existence stálé potřeby zástupu, přestože potřeba zástupu by mohla být pokryta také tehdy, pokud by dotčený zaměstnanec byl zaměstnán na dobu neurčitou a byl pověřen příslušným zástupem za pravidelně chybějící zaměstnance, zaměstnavatel si ale vyhrazuje právo v každém případě vždy znovu rozhodnout, jak na konkrétní nepřítomnost zaměstnanců zareaguje?

V případě, že Soudní dvůr odpoví na první otázku kladně:

2) Je výklad a uplatňování vnitrostátního ustanovení, jako je ustanovení § 14 odst. 1 druhé věty bodu 3 TzBfG, který je popsán v první otázce, za okolností popsaných v první otázce v rozporu s ustanovením 5 bodem 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999, také tehdy, pokud vnitrostátní zákonodárce objektivním důvodem zástupu upraveným ve vnitrostátním ustanovení, jako je § 21 odst. 1 Bundeselternzeit- und Elternzeit-gesetz (spolkový zákon o příspěvku na rodičovskou dovolenou a o rodičovské dovolené, dále jen „BEEG“), který odůvodňuje uzavření pracovního poměru na dobu určitou, v každém případě sleduje i sociálně politický cíl ulehčit zaměstnavatelům schvalování a zaměstnancům čerpání zvláštní dovolené například z důvodů ochrany matek nebo výchovy (dětí)?

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polská republika) dne 14. prosince 2010 — Minister Finansów v. Kraft Foods Polska S.A.**

(Věc C-588/10)

(2011/C 89/10)

Jednací jazyk: polština

**Předkládající soud**

Naczelny Sąd Administracyjny

**Účastníci původního řízení**

Žalobce: Minister Finansów

Žalovaná: Kraft Foods Polska S.A.

**Předběžné otázky**

Je s ohledem na to, že se v souladu s ustanovením čl. 90 odst. 1 směrnice Rady 2006/112 ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty<sup>(1)</sup> základ daně přiměřeně sníží za podmínek stanovených členskými státy, je-li cena snížena po uskutečnění plnění, do pojmu těchto podmínek zahrnuta také podmínka, která je stanovena v ustanovení čl. 29 odst. 4a zákona o DPH, která právo na snížení základu daně ve vztahu k základu, který je stanoven na vystavené faktuře, váže na podmínku, že osoba povinná k dani musí mít před uplynutím lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém příjemce zboží nebo služby obdržel opravenou fakturu, od příjemce zboží nebo služby, pro které byla faktura vystavena, potvrzení o obdržení opravené faktury, a není tato podmínka také v rozporu se zásadou neutrality DPH a se zásadou proporcionality?

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 347, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku (Polská republika) dne 14. prosince 2010 — Janina Wencel v. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku**

(Věc C-589/10)

(2011/C 89/11)

Jednací jazyk: polština

**Předkládající soud**

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

**Účastníci původního řízení**

Žalobce: Janina Wencel

Žalovaný: Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

**Předběžné otázky**

1) Má být článek 10 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 <sup>(1)</sup> ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství na základě zásady svobodného pohybu a pobytu v členských státech Evropské unie stanovené v článku 21 a čl. 20 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, vykládán v tom smyslu, že peněžité starobní dávky získané podle právních předpisů jednoho členského státu nepodléhají žádnému snížení, úpravám, pozastavení, odnětí ani konfiskaci též z důvodu skutečnosti, že oprávněná osoba měla bydliště na území dvou členských států současně (měla dvě rovnocenná obvyklá bydliště), mimo jiné na území jiného státu, než ve kterém má sídlo instituce příslušná pro jejich vyplácení?

2) Je třeba článek 21 a čl. 20 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, jakož i článek 10 nařízení č. 1408/71 vykládat v tom smyslu, že brání takovému použití vnitrostátního ustanovení čl. 114 odst. 1 Ustawa z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (zákon ze dne 17. prosince 1998 o důchodech z fondu sociálního zabezpečení) (Dz. U. 2009, č. 153, částka 1227 se změnami) ve spojení s článkem 4 Dohody ze dne 9. října 1975 mezi Spolkovou republikou Německo a Polskou lidovou republikou o důchodovém a úrazovém pojištění (Dz. U. 1976, č. 16, částka 101 se změnami), že polská důchodová instituce věc znovu rozhodne a osobě, která měla po mnoho let současně dvě obvyklá bydliště (dvě střediska zájmů) ve dvou státech náležejících v současnosti k Evropské unii a před rokem 2009 nepodala návrh na přeložení svého bydliště do jednoho z těchto států ani nepředložila vysvětlení v tomto smyslu, odejme nárok na starobní důchod?

V případě záporné odpovědi:

3) Je třeba čl. 20 odst. 2 a článek 21 Smlouvy o fungování Evropské unie, jakož i článek 10 nařízení č. 1408/71 vykládat v tom smyslu, že brání takovému použití vnitrostátního ustanovení čl. 138 odst. 1 a 2 Ustawa z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, že polská důchodová instituce požaduje od osoby, která měla od roku 1975 do roku 2009 současně dvě obvyklá bydliště (dvě střediska zájmů) ve dvou státech náležejících v současnosti k Evropské unii, navrácení starobního důchodu za poslední tři roky, jestliže tato osoba nebyla během rozhodování o žádosti o poskytnutí důchodu a po jeho obdržení polskou institucí důchodového zabezpečení poučena o nutnosti sdělit rovněž skutečnost, že má dvě obvyklá bydliště ve dvou státech, a podat návrh na volbu instituce důchodového zabezpečení jednoho z těchto států jakožto příslušné pro rozhodování o žádostech týkajících se starobního důchodu, nebo poskytnout vysvětlení v tomto smyslu?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 14. prosince 2010 — Littlewoods Retail Ltd a další v. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs**

(Věc C-591/10)

(2011/C 89/12)

Jednací jazyk: angličtina

**Předkládající soud**

High Court of Justice (Chancery Division)

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: Littlewoods Retail Ltd a další

Žalovaný: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (Daňový a celní úřad)

**Předběžné otázky**

1) Jestliže osoba povinná k dani zaplatila přeplatek DPH, který byl vybrán členským státem v rozporu s požadavky právních předpisů EU týkajících se DPH, je nápravné opatření stanovené členským státem v souladu s právem EU, pokud toto opatření stanoví pouze a) vrácení přeplatku, který představuje hlavní částku, a b) zaplacení jednoduchých úroků z této částky v souladu s vnitrostátními předpisy, jako je článek 78 zákona z roku 1994 o dani z přidané hodnoty (Value Added Tax Act 1994)?

2) Pokud ne, vyžaduje právo EU, aby nápravné opatření členského státu stanovilo a) vrácení přeplatku, který představuje hlavní částku, a b) zaplacení složených úroků jakožto ohodnocení užitné hodnoty přeplatku, kterou získal členský stát nebo, ztráty užitné hodnoty peněz na straně osoby povinné k dani?

3) Pokud jsou odpovědi na otázky 1 a 2 záporné, co musí zahrnovat nápravné opatření, jehož stanovení členským státem vyžaduje právo EU, kromě vrácení přeplatku, který představuje hlavní částku, ve vztahu k užitné hodnotě přeplatku nebo úroků?

4) Pokud je odpověď na otázku 1 záporná, vyžaduje zásada efektivitativy stanovená právem EU, aby členský stát nepoužil omezení, stanovená vnitrostátním právem (jako jsou články 78 a 80 zákona z roku 1994 o dani z přidané hodnoty), jakýchkoliv vnitrostátních nároků nebo právních prostředků, které by jinak měla k dispozici osoba povinná k dani k vymáhání nároku podle práva EU stanoveného v odpovědi

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01 s. 35.